

Nr 22.

Av herr **Bergström, Albert**, om anlitande av den offentliga arbetsförmedlingen för anställning av rekryter vid truppförbanden.

I en till arméförvaltningens civila departement år 1913 ingiven skrivelse anhöll dåvarande chefen för andra arméfördelningen att under en tid av tre år vid de honom underlydande truppförbanden få verkställa försök med anställning av rekryter på de grunder, som angivits av den inom kommerskollegium i december året förut samlade arbetsförmedlingskonferensen och angivits även i en av arméfördelningschefen till styrelserna för arbetsförmedlingsanstalterna i Östergötlands och Jönköpings län samt i Kalmar läns norra och södra landsrättsområden ställd skrivelse, i syfte att genom samarbete mellan vederbörande militära och arbetsförmedlingsmyndigheter främja ifrågavarande angelägenhet.

De militära myndigheterna skulle enligt arméfördelningschefens förslag betala de anställningssökandes resor till och från truppförbandens expeditioner, ersätta kostnaden för sådan läkarundersökning, som verkställts av ersättningsberättigad läkare samt bekosta annonsering. Genom anlitande av den offentliga arbetsförmedlingen skulle en av de drygaste omkostnadsposter, som vore förknippad med rekrytansställningen, nämligen arvodet till den, som förmedlade anställningen, bortfalla.

Ett sådant samarbete, som avsågs i ovannämnda framställning, kom även under de efter skrivelsens avgivande närmast följande åren i större eller mindre omfattning för olika orter till stånd, och, såvitt är bekant, fungerade tillväggångssättet i stort sett tillfredsställande. Så småningom återgick man emellertid till den gamla metoden att, i de fall, då rekryteringen icke skedde direkt från regementsexpeditionen genom särskild rekryteringsofficer, överlåta anskaffningen av rekryter åt privata värvare eller värvningsbyråer.

Vad som i detta ärende av dåvarande chefen för andra arméfördelningen yttrades år 1913 gäller i tillämpliga delar även nu, vartill kommer, att arbetsförmedlingsanstalterna numera torde vara ännu bättre skickade att förmedla ifrågavarande anställningar till de militära truppförbanden än de voro vid tidpunkten för ovan omnämda skrivelses tillkomst.

I huru hög grad rekryteringskostnaderna genom ett härovan omnämnt samarbete mellan de militära myndigheterna och arbetsförmedlingsanstalterna

skulle kunna inskränkas, undandrager sig mitt bedömande, men tvevelsutän skulle därigenom avsevärda besparingar kunna göras.

På grund av vad sålunda anförts, anhåller jag

att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t göra framställning därom, att Kungl. Maj:t ville efter de riktlinjer, som härövan uppdragits, i förenämnda hänseende, vidtaga de åtgärder, som kunna befinnas påkallade.

Stockholm den 18 januari 1932.

Alb. Bergström.